

II. 2den Indstilling fra Islands Stiftamt til Justitsministeriet.

Islands Stiftamt.

Reykjavik, den 18de Juni 1870.

Efterat jeg under 12te December 1868 i min Egenkab af Præsident i den kongelige islandske Landsoverret havde tilladt mig at gjøre Indberetning til det høie Ministerium om forskjellige Misbrug, der havde indsnøget sig ved bemeldte Ret, og som efter min Formenting fortrinsviis maatte tilregnes Rettens Justitssekretær og yngste Assessor B. Sveinsson, paalagde Justitsministeriet i gunstig Skrivelse af 8de Juli s. A. mig at meddele den nævnte Embedsmand en meget alvorlig Rettesættelse, samt at betyde ham, at saafremt han paany maatte gjøre sig skyldig i nogen Forsømmelse af sin Embedsgjerning, vilde Ministeriet se sig nødsaget til at søge ham sjenet fra det ham betroede Embede, hvorhos det paalagdes mig, saasnart sliq. Forsømmelse maatte finde Sted, at meddele Ministeriet Underretning herom. Endvidere meddeltes mig, at det paa Ministeriets derom nedlagte allerunderdantigste Forskilling under 25de Juni s. A. allernaadigst havde behaget Hans Majestæt Kongen at befalde, at den de Tilforordnede i Islands Landsoverret ved Reskript 14de Mai 1868 givne Tilladelse til indtil videre at bo udenfor Rjoshstaden Reykjavik ophævedes for Fremtiden.

Ved at kommunikere Landsoverretten den nævnte allerhøieste Resolution af 25de Juni s. A. paalagde jeg Assessor B. Sveinsson, hvis Bopæl paa Ellidavatn c. 2 Mile herfra Byen dels havde bidraget til flere af de af ham begaaede Forsømmelser, dels benyttedes som Undskyldningsgrund for disse, at flytte hertil Byen inden Fardag d. A., d. v. s. inden 6te d. M. Dette Paalæg ansaa jeg og anser endnu som en nødvendig Foranstaltning, der ligefrem var tilfattet ved Resolution 25de Juni s. A., for at formaå en saa forsømmelig Embedsmand, som Assessor B. Sveinsson havde vist sig at være, til Opfyldelsen af de ham paahvilende Embedspligter. Han gjorde imidlertid intetsomhelst Skridt til at opfylde det ham givne Paalæg eller til at søge dette forandret ved det høie Ministeriums Resolution, navnlig saaledes, at det midlertidigt tillodes ham at have Bopæl paa Ellidavatn, imod at han tilpligtedes at have Embedskontor her i Byen og være tilstede i dette enten alle Sognedage eller mindst 2 Gange om Ugen til forud fastsatte Tider, hvad jeg i saa Fald skulde have tilladt mig at anbefale, at der maatte tillades ham, indtil han atter ved Forsømmelighed maatte gjøre Misbrug af en saadan Tilladelse. Da jeg den 8de dennes i Overensstemmelse med Fdn. 11te Juli 1860 § 4 tog Sæde i Retten for at paase, at den holdes med Værdighed, og at Rettergangspolitiet føres med Orden og Nøiagtighed, gjorde jeg Rettens Justitiarius opmærksom paa forskjellige mindre væsentlige Mangler, jeg i saa Henseende blev vaer under Rettens Forhandlinger den nævnte Dag, og udbad mig derefter Rettens Protokoller til Gjennemsyn. Da Justitssekretæren erklærede, at Voteringsprotokollen ikke var tilstede i Rettens Lokale eller Arkiv, men i hans Bopæl, og jeg ønskede den hentet derfra, hørte jeg af ham, at han hverken havde efterkommet mit Paalæg om at tage Bopæl her i Byen inden 6te dennes eller gjort nogetsomhelst Skridt til at efterkomme dette Paalæg; jeg anmodede derfor under s. D. Justitiarius om at indhente Assessor Sveinssons Erklæring om, hvorpaa det berøede, at han ikke havde efterkommet det nævnte Paalæg, og tilfille mig samme saa betimeligt, at jeg med nærværende Possib. kunde gjøre underdantigst Indberetning herom. I den nævnte Erklæring, som følger hoslagt (Vitr. A.), tilligemed Skrivelse fra Rettens Justitiarius af 16de dennes (Vitr. B.), har Assessor Sveinsson dels paaberaabt sig Umuligheden af at erholde en passende Behovsleilighed her i Byen, dels yttret den Formenting, at den allerhøieste Resolution af 25de Juni s. A. ikke kan angaa Landsoverrettens nuværende Medlemmer, men kun de tilkommende, hvorhos det ogsaa forekommer ham særdeles ubilligt at bringe Resolutionen til Anvendelse imod ham, for hvem Saadant vilde føre til en mundgaalig økonomisk Ruin. Han tilføjer derhos, at